

EPIGRAMY A VERŠE SATIRICKÉ

Z DIALOGU PANA BA...BA...

Obě dvě ty »V« jsou hezká,
obě mám je rád,
jenže bohužel jsou česká,
kterou mám vybrat?

- 5 By nevznikly z toho zlosti,
nechávám je spolu srůsti
a vezmu si »W«-ovu.
Káp jsem na to. Sláva bohu!

VÍTĚZSTVÍ PADLÝCH

»Repetitio est mater studiorum,«
tak starý pedagog dí ku svým auditorům.
»Ach jaká slast, ze srdce spad mi cent!«
tak ozývá se vzadu »repetent«.

BEZ NÁZVU

»Jsem a proto je Bůh,« tak Descartes děl kdysi.
»Byla opice a jsem,« tak učenec dí lysý.

S. B.

Tobě kéž by rudé vlasy milý Pánbůh dáti chtěl,
abys — když již charakter ne — aspoň něco »ryzí« měl.

E... (ῥοδοδακτύλη)

Růžoprstá tvoje ruka k umění se přiložila,
do tváře nach jemný stoupá,
z oka šelma ďáblík kouká,
duše však jest ponořena v hloubi malířského díla.

5 »Non est arma tenenda tuis«,
to tak říci
v tvoji líci,
ó, jak na mě pohlédla bys!

PEGAS PANA F.

Má ho zcela dle předpisu
jako v Ovidově spisu:

»Pegasovi, koni Musy,
Jupiter dal trup z Medusy.«

5 Tak i jeho: nohy čilé,
tělo však dočista shnilé.

MARTIN BZDUŠEK...

Martin Bzdušek ztrácí zrak,
tážeme se: »Ach kdepak?«
Při marné jej ztratil práci,
hledal s ním on rozum asi.

Š. J.

Kamaráde, pročpak nohy
se srdcem ti neběží?
Máš rád pannu, ale touhy
vyjevit jí jest ti stěží.
5 Pamatuj, že Platón dneska
jmeno bývá jenom pejska.
Proto budeš, — jaká slotá,
celý život *asýmptota*!

‘ΕΞΑΗΜΕΡΟΝ

Žena podobá se Pánubohu,
má s ním totiž jednu stejnou vlohu.
Pánbůh v šestidenní svět svůj stvořit hleděl,
žena ne tak brzy, — přec však za šest neděl.

JEDNÉ SLEČNĚ

Vaše důstojnost si velmi navyká
mé srdce špičkou botu nabírat.
Ach, sličná krásko, — tomu já jsem rád,
jen netkni se ho špičkou jazyka!

S. S. S.

Vy do svého jste středu Krista vzali,
však vaše vzezření — vám trochu slávu kalí.
Neb každý vzpomene si dozajista,
že viseli i lotři vedle Krista.

KRÁTKÉ VLASY, DLOUHÝ ROZUM

Pan P. si krátce vlasy stříhá
ne z obav, by se nestal lysý,
však z naděje, že krátkým vlasem
svůj rozum trochu prodlouží si.

KLASIK

Byl vyvolán jsem. Na Caesara právě.
Ah bohužel já neměl jsem ho v hlavě
a nemohl jsem nikterak již z místa,
když spasila mě událost ta jistá.

5 Náš starý klasik, který zasmušile
až dosud stále koukal v stránky bílé,
se zakymácel, div nespádl na zem,
a takovouto řeč k nám počal rázem.

10 »Ha, co to vidím, při všech bozích svatých,
způsobů já dosud neviděl takých.
Zde Caesar užívá, hle, konjunktivů
po čase hlavním. Ach vrchol divů.

A k tomu imperfecti klade.
Zde velezajímavý příklad máte.
15 Ach, jak jen takový čas mohl psáti,
když gramatika praví jiný dáti.

Zde rychle k práci. Bez všeho váhání
učené musím napsat pojednání.
Vždyť úkaz takový za něco stojí.
20 Hned každý podiví se bystrosti mojí.«

Já zatím použiv příhodné chvíle
a k napovědovi svou hlavu chýle
vssál do sebe jsem moudrost Caesarovu,
však nebyl připuštěn jsem té hodiny k slovu.

*

25 Řeč svou skončil přemnohými slovy,
bychom doma študovali případ nový,
tu však sjelo sousedovi ze rtů:
»Běž s tím, osle, k čertu!«

KDO CHCEŠ BÝT U NÁS SLAVNÝ!

Chceš-li, aby tvoje básně vítal potlesk nadšený,
chceš-li, aby slavné chvíle byly jimi krášleny, —
nesmíš býti poet pouhý a psát, co ti srdcem zvane,
sice jistě nikomu tu číst tvé básně nenapadne.

- 5 Znáš však recept, dle něž rychle vavříny ti vyrostou,
sešosat — pak kandiduj a nech se volit starostou.
Pak se chvály v proudu jistě na tvou hlavu polijí,
budeš plnit program plesů, večírků, *akademií*.

OH MUSY...

- Oh Musy, zachvátiš vás bol tu převelký,
kde mohyla se tyčí rady Kubelky,
neb pod drnem tu v zamyšlení dřímá
největší z filosofů antického Říma.
- 5 Ať neblíží se Kerber k jeho svatým kostem,
neb svoje žáky vedl k starým římským ctnostem,
a nedoved-li dosáhnout jim na duši,
tu dosáhl aspoň vždycky na uši.
Jej vody Lethe vzaly luk svých do vínku,
- 10 když válečnou kdys vykouřil si veržinku,
však jméno jeho dosud stále v světě žije,
neb hezkou dceru má a napsal Reálie.